

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudkyň JUDr. Brigity Chrástilové a JUDr. Milady Tomkové v právní věci **žalobkyně: Ing. L. K.**, bytem R. II 37, adresa pro doručování: P. 142, Chl. n. C., proti **žalovanému: Krajský úřad Středočeského kraje**, odbor sociálních věcí, se sídlem Zborovská 11, Praha 5, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 26. 7. 2007, č. j. 2 Cad 117/2006 - 41,

takto:

- I.** Kasační stížnost **se zamítá.**
- II.** Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává.**

Odůvodnění:

Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) podala dne 28. 12. 2006 žalobu, kterou se domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 11. 2006, č. j. 153759/2006/KUSK, sp. zn.: 146323/2006/KUSK/3, ve věci odnětí opakované dávky sociální potřebnosti. Současně požádala o ustanovení zástupce soudem. Městský soud její žádosti vyhověl a zástupce pro řízení o žalobě jí ustanovil. Rozsudkem ze dne 30. 5. 2007, č. j. 2 Cad 117/2006 - 26, pak stěžovatelčinu žalobu zamítl a žádnému z účastníků nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení. Proti tomuto rozsudku podala stěžovatelka kasační stížnost, v níž mj. opět požádala o ustanovení zástupce soudem. Ke své žádosti přiložila vyplněné Potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech.

Usnesením blíže označeným v záhlaví tohoto rozsudku městský soud stěžovatelce zástupce pro řízení o kasační stížnosti neustanovil. Své rozhodnutí odůvodnil tím, že stěžovatelka zamlčela skutečnosti týkající se jejich majetkových poměrů, a proto jí městský

soud, na rozdíl od předchozího ustanovení zástupce pro řízení o žalobě, zástupce pro řízení o kasační stížnosti neustanovil. Skutečnosti, jež stěžovatelka zamlčela a jež mají dle městského soudu vliv na rozhodnutí dle § 36 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), o osvobození od soudních poplatků, a tedy i na rozhodnutí dle § 35 odst. 8 s. ř. s., byly zjištěny z výpisu z katastru nemovitostí dne 16. 5. 2007 vedeného Katastrálním úřadem pro hlavní město Prahu. Z výpisu je evidentní, že stěžovatelka je vlastníkem rozsáhlejších pozemků v katastrálním území P. u Chl. n. C., které získala jednak koupí ze dne 22. 11. 2001 a 20. 6. 2005 a jednak rozhodnutím pozemkového úřadu o pozemkové úpravě ze dne 29. 10. 2002. Dále je stěžovatelka vlastníkem pozemků v katastrálním území K., jež nabyla na základě rozhodnutí pozemkového úřadu o výměně vlastnických práv v pozemkové úpravě ze dne 29. 9. 2002. Na základě této skutečnosti, kterou stěžovatelka v Potvrzení o osobních, majetkových a výtěžkových poměrech ze dne 18. 6. 2007 zamlčela, soud rozhodl, že jí nemůže být ustanoven zástupce pro řízení o kasační stížnosti dle § 35 odst. 8 s. ř. s., neboť u ní nejsou dány předpoklady pro osvobození od soudních poplatků.

Proti tomuto usnesení podala stěžovatelka kasační stížnost, kterou se domáhá jeho zrušení a vrácení věci městskému soudu k dalšímu řízení. Z obsahu kasační stížnosti plyne, že stěžovatelka uplatňuje stížní důvody dle § 103 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s. Stěžovatelka především namítá, že v Potvrzení o osobních, majetkových a výtěžkových poměrech žádné podstatné skutečnosti nezamlčela, jelikož v poučení formuláře je uvedeno – „žadatelka uvede veškerý majetek větší ceny, který jí patří“. Stěžovatelka namítá svoji nemajetnost, jelikož nemá žádných příjmů a cenu vlastněných parcel, z nichž jí neplyne žádný příjem, označuje za „zanedbatelnou“, tedy nemající větší ceny, a proto parcely do formuláře neuvedla. Navíc jsou tyto parcely zatíženy úvěrem. Stěžovatelka v kasační stížnosti „doplňuje“ do formuláře o osobních a majetkových poměrech, bodu IX/28, dluh ve výši 129 468 Kč na úhradu základních životních potřeb, náklady soudního a správního řízení ve výši 10 000 Kč a 63 000 Kč na hledání zaměstnání za dobu od března 2004 do současnosti. Dále uvádí, že má dluh na zaplacení veřejného zdravotního pojištění ve výši 12 936 Kč. Celkový dluh činí 215 404 Kč a stěžovatelka sama se tedy označuje za osobu předluženou. Usnesení městského soudu bylo dle stěžovatelky vydáno na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu a proto navrhuje, aby bylo zrušeno a věc vrácena k dalšímu řízení.

Žalovaný se ke kasační stížnosti podané stěžovatelkou do usnesení Městského soudu v Praze č. j. 2 Cad 117/2006 - 41 ze dne 26. 7. 2007 nevyjádřil.

Nejvyšší správní soud nejprve přezkoumal formální náležitosti kasační stížnosti a konstatoval, že kasační stížnost je podána včas, neboť byla podána ve lhůtě dvou týdnů od doručení napadeného usnesení (§ 106 odst. 2 s. ř. s.), a je podána osobou oprávněnou, neboť stěžovatelka byla účastníkem řízení, z něhož napadené usnesení vzešlo (§ 102 s. ř. s.). Z konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že v řízení o kasační stížnosti proti usnesení o zamítnutí žádosti o ustanovení zástupce soudem nemusí být stěžovatel zastoupen advokátem.

Nejvyšší správní soud posoudil důvodnost kasační stížnosti v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů, neshledal přitom vady, k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 2, 3 s. ř. s.), a dospěl k závěru, že tato kasační stížnost není důvodná.

Podle § 35 odst. 8 s. ř. s. může soud navrhovateli, u něhož jsou předpoklady, aby byl osvobozen od soudních poplatků, a je-li to třeba k ochraně jeho práv, na návrh ustanovit usnesením zástupce, jímž může být i advokát.

Podle § 36 odst. 3 s. ř. s. účastník, který doloží, že nemá dostatečné prostředky, může být na vlastní žádost usnesením předsedy senátu osvobozen od soudních poplatků. Dospěje-li však soud k závěru, že návrh zjevně nemůže být úspěšný, takovou žádost zamítne. Přiznané osvobození kdykoliv za řízení odejme, popřípadě i se zpětnou účinností, jestliže se do pravomocného skončení řízení ukáže, že poměry účastníka přiznané osvobození neodůvodňují, popřípadě neodůvodňovaly.

Nezbytným předpokladem posouzení žádosti o ustanovení advokáta soudem pro řízení o kasační stížnosti je především řádně vyplněné Potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech žadatele. Žadatel je tedy sám povinen soudu prokázat, jaké jsou jeho příjmy, pokud nějaké pobírá, zda vlastní majetek větší ceny, popřípadě zda mu z něj plynou příjmy nebo výnosy či nikoliv. Stěžovatelka do Potvrzení ze dne 18. 6. 2007 neuvedla, lze říci zamlčela, vlastnictví několika nemovitostí (výše uvedených 9 parcel) a dále do bodu IX/28 „*Mám tyto dluhy:*“, neuvedla žádných z dluhů a až v kasační stížnosti naopak celkovým dluhem ve výši 215 404 Kč obhájuje svoji nemajetnost a předluženost. Městskému soudu tak ovšem znemožnila řádné posouzení předpokladů pro ustanovení zástupce soudem a rovněž snížila věrohodnost údajů v Potvrzení obsažených. Nelze proto městskému soudu vytýkat, že se otázkou příjmů či výnosů z daných nemovitostí nezabýval a žádosti stěžovatelky o ustanovení zástupce soudem nevyhověl.

Nejvyšší správní soud však nad rámec tohoto rozhodnutí poukazuje na vlastní judikaturu, v níž se k otázce důsledků vlastnictví nemovitostí za daných souvislostí již vyjádřil (např. viz rozsudek ze dne 24. 6. 2004, č. j. 6 Ads 44/2003 - 63, dostupný na www.nssoud.cz). „*Účastníka řízení nelze zpravidla osvobodit od soudních poplatků podle § 36 odst. 3 s. ř. s., pokud – i přes nízký příjem, který by sám o sobě takový postup odůvodňoval – je vlastníkem dvou nemovitostí (byť jedna z nich je zatížena dluhem).*“

Nejvyšší správní soud tedy na základě posouzení stěžovatelčiných námitek uplatněných v kasační stížnosti konstatuje, že v závěrech vyslovených v napadeném usnesení Městského soudu v Praze neshledal nesprávnost, jež by mohla přivodit nezákonnost jeho rozhodnutí. Z těchto důvodů Nejvyšší správní soud kasační stížnost jako nedůvodnou podle § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl.

O nákladech řízení rozhodl Nejvyšší správní soud podle ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s. Stěžovatelka neměla ve věci úspěch, proto jí právo na náhradu nákladů řízení nenáleží. Žalovaný žádné náklady neuplatňoval a Nejvyšší správní soud ani žádné mu vzniklé náklady ze spisu nezjistil, a proto rozhodl tak, že žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. listopadu 2007

č. j. 6 Ads 121/2007 - 57

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu